

Át kell érezni szellemét!

Ilyenkor negyedév elején, ami most egybevág az év elejével is, van „szezonja” a termelési tanácskozásoknak. Nem véletlen, hogy a Minisztertanács és a SZOT éppen most bocsátotta közre határozatát, mely módosítja a termelési tanácskozások előkészítésének és megtartásának eddigi rendjét, s olyan irányt ad számukra, mely széles körben kibontakoztathatja az üzemi demokráciát, a dolgozókat, a kollektívát valóban részesévé teheti a termelés vezetésének.

Több szegedi vállalatnál már túl is vannak az esedékes termelési tanácskozásokon, de főképpen az ipari üzemekben még nem mindenütt kerülhet sor rájuk. Mivel év elején vagyunk, s a múlt évben végzett termelési eredmények mérlege még sok helyen nem készült el, kénytelenek várni vele, hiszen ismertetésük, elemzésük hozzátartozik a programhoz.

Nyilvánvaló, hogy ahol majd csak ezután lesz termelési tanácskozás, megfelelő idő áll rendelkezésre az alapos előkészítésre. Ezért egyaránt felelősek a gazdasági és a szakszervezeti szervek. A termelési tanácskozások előkészítéséről és megtartásáról is közösen kell gondoskodniuk. A kenderfonógyárban például jóval a tanácskozás előtt pontos ütemtervet készít róluk a szakszervezeti bizottság, melyben egyeztetik a tanácskozások helyét, idejét, kijelölik azokat a vezetőket, akik majd részt vesznek rajtuk. Korábban szinte egyszerre rendezték meg a tanácskozásokat, de ez nem bizonyult helyes megoldásnak, mert egyrészt nincs annyi értekezlet megtartására alkalmas helyiség, ahány üzemre van, másrészt a figyelmet sem sikerült összpontosítani a felerlő problémákra.

A kenderfonógyárban — mint eddig is — műszaki konferencia vezeti be a termelési tanácskozásokat. A műszakiak előtt az igazgató ismerteti majd a tavalyi eredményeket, s az idej feladatokat. A továbbiakban, tartva magukat a már kialakult hagyományokhoz, melyeket a most megjelent határozat is megerősít, igyekeznek biztosítani a dolgozók vélemény-nyilvánításának lehetőségét, már a tanácskozások előtt is, a brigádvezetők és a bizalmi értekezleteken, azután pedig magán a tanácskozásokon. Az aktuális problémákkal kapcsolatban, melyek azonnali beavatkozást igényelnek, a művezetők azonnal közlésekkel választ adni, illetve megfelelően intézkedni. A többi javaslatra nyolc napon belül minden érdekelt írásbeli választ kap. Ezeket a gazdasági vezetők és a szakszervezet ellenőrzi. A naplók elkészítését és használatba vételét is ők ellenőrzik.

E naplók használatának bevezetése új dolog, s némi idegenkedés tapasztalható velük szemben, mondván, hogy csak a „papírmunkát” szaporítja. Valóban, ha jelentőségét nem méltányoljuk, fennáll annak veszélye, hogy formálissá válik, de ha komolyan vesszük azokat az észrevételeket és javaslatokat, melyeket a dolgozók bejegyznek, s azok megvalósítása nem marad el, akkor igen hasznos „papírmunka” válik belőle.

A formalitás veszélye egyébként is fennáll a termelési tanácskozásokkal, s más fontos üzemi, mozgalmi rendezvényekkel kapcsolatban is. Mint ismeretes, az SZMT javaslata alapján sok helyen az év első termelési tanácskozásait egybekötik az esedékes szakszervezeti választásokkal. Az autójavítónál nem vállalkoztak erre a kettős feladatra, külön hívták össze a szakszervezeti bizottságot újjáválasztó küldöttgyűlést, de még ennek hatékonyságát sem tudták megfelelően biztosítani. Másutt, ahol egyszerre tartották meg a tanácskozást és a választást, mint az Olajfűró Vállalat üzemi üzemegységében, az egyensúly borult fel. Bár a vállalat igazgatója mélyreható jellemzését adta a termelési kérdéseknek, a dolgozók hozzászólásai a felszínen maradtak, s nem tudtak alkotó módon hozzájárulni a feladatok megoldásához. Nyilvánvaló, hogy az előkészítés gyengeségének tudható be ez a jelenség.

Ahhoz, hogy a termelési tanácskozásokon a dolgozók részt vehessenek a termelés és a gazdálkodás irányításában és ellenőrzésében, kifejezzék a szocialista vezetési módszereket, érvényre juttassák az üzemi demokrácia légkörét, tehát hozzájáruljanak a népgazdaság előtt álló idej nagy feladatok végrehajtásához, nem elég ismerni a Minisztertanács és a SZOT határozatát, át kell érezni annak szellemét is.

F. K.



Kétszer annyi

danulon

A ruházati ipar egyre nagyobb mennyiségben használja fel a műanyagrostból készült anyagokat. A növekvő igények kielégítésére bővítik a Magyar Viscosa danulonrost üzemét. Jelenleg a gépeket szerelik, a tervek szerint 1966-ra tudják kielégíteni a teljes hazai danulonrost igényt. Jövőre megkezdik a termelést a danulonost üzemben is. A bővített üzem energiaszállítását új transzformátorállomás biztosítja majd. Képviselet: Épül a danulonost üzem

1965 FEB 11

VILÁG PROLETÁRJA, EGYESÜLJETEK!

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

55. évfolyam, 26. szám

Ára: 60 fillér

Vasárnap, 1965. január 31.

Elutazott az osztrák küldöttség

Dr. Bruno Pittermann nyilatkozata magyarországi látogatásáról

A hazánkban tartózkodó dr. Bruno Pittermann osztrák alkancellár szombaton délelőtt a magyar közelet vezető személyiségeinél, az állami, politikai és gazdasági élet képviselőinél tett látogatást. Az osztrák vendéget hivatalában fogadta Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke. Pittermann alkancellár ellátogatott a Külügyminisztériumba és a Külkereskedelmi Minisztériumba is, ahol szívélyes légkörű megbeszéléseket folytatott a két szomszédos ország kapcsolatát érintő kérdésekről. Péter János külügyminiszterrel, illetve Bíró József külkereskedelmi miniszterrel is.

Az osztrák alkancellár és a kíséretében levő személyiségek szombaton délután visszautaztak Bécsbe. A Kelti-pályaudvaron Fock Jenő, a kormány elnökhelyettese, Péter János külügyminiszter, Bíró József külkereskedelmi miniszter, dr. Lévárdi Ferenc nehézipari miniszter, Szilágyi Béla külügyminiszter-helyettes és Bacsoni Jenő külkereskedelmi miniszterhelyettes búcsúztatta az osztrák vendégeket.

Dr. Bruno Pittermann elutazása előtt szombaton délelőtt a Gellért Szálló Gobelintermében találkozott a magyar és a külföldi sajtó képviselőivel. A sajtókonferenciát dr. Simon Koller, Ausztria budapesti nagykövete nyitotta meg.

Dr. Bruno Pittermann elmondotta, hogy mostani, itt-tartózkodása annak a látogatásnak a viszonzása, amelyet meghívására Fock Jenő miniszterelnök-helyettes tett a múlt év nyarán Ausztriában.

Az alkancellár rámutatott, hogy hivatali beosztásánál fogva hatáskörébe tartozik az egész osztrák államot érintő ipar. Az államosított ipar Ausztriában az egész ipari részvénnyel 33 százalékát tartja kezében és Ausztria áruexportjában 26 százalékkal részesedik. Kíséretében Magyarországára érkezett az osztrák állami vállalatok vezetőinek egy csoportja, amelyek tagjai tárgyalásokat foly-

tattak az illetékes magyar szervekkel.

A megbeszélések középpontjában az a kérdés állt, hogyan lehetne a két ország kereskedelmét fokozni, különös tekintettel arra, hogy a szomszédos országban az egyébként jelentős szállítási költségek csökkentésére kitűnő lehetőségek kínálkoznak.

Az újságírók kérdéseire válaszolva dr. Bruno Pittermann hangsúlyozta, hogy a kereskedelmi forgalom bővítésének lehetőségei igen kedvezőek. Különösen vonatkozik ez a kohászat, az elektromos ipar területére és az azonos jellegű vállalatoknak harmadik országba irányuló közös exportjára, közös szabadalmak felhasználására.

Dr. Bruno Pittermann ezután számadatokról tükrében ismertette Ausztria és a kelet-európai országok gazdasági kapcsolatát. Elmondotta, hogy 1937-ben, Ausztriának a kelet-európai országokból — beleértve a Szovjetuniót is — származó importja az egész osztrák import 33 százalékát tette ki, a kivétel pedig ugyanezekbe az országok-

ba az egész export 31 százalékát képviselte. 1963-ban ez a két arányszám 13, illetve 16 százalék volt. — A reális lehetőségek ismeretében tudjuk — mondotta az alkancellár —, hogy az időközben az összes országokban, így Ausztriában is bekövetkezett iparszerkezeti változások miatt a korábbi részarányt aligha lehetséges helyreállítani. A jelenlegi helyzet megjavítására a kereskedelmi forgalom növelésére azonban megvannak a lehetőségek és az ilyenirányú törekvés mindegyik partner előnyére válnék.

Dr. Bruno Pittermann befejezésül elmondotta, hogy a Magyarországon lezajlott szakértői tárgyalások eredményeiről még nem kapott részletes és konkrét jelentést, de meggyőződése, hogy magyarországi látogatásuk gyümölcsöző eredményekkel jár és elősegíti az osztrák-magyar gazdasági együttműködés további fejlődését.

Modern bútort is gyárt az asztalos ktsz

A Felszabadulás Asztalos, Kárpitos és Lakberendező Ktsz idej termelési tervének értéke 10 millió forinttal nagyobb, mint tavaly volt, a szövethozott dolgozóinak létszáma azonban ugyanannyi marad. Nyilvánvaló, hogy a megnövekedett feladatokat csak akkor tudják ellátni, ha az eddiginél jobban szervezik meg a munkát és gyártmányaik összetételét a lehetőségekhez igazítják.

A szövethozott összesen 17 önálló részlegben dolgozik, s mint ismeretes, a makói és a vásárhelyi telepek is hozzá tartoznak. A munka jó megszervezése tehát nem könnyű, az úgynevezett belső szállítás ésszerű útjának kialakítása még rejt magában tartályokat. Ezek mellett szükség van a normál felülvizsgálatára, a teljesítménybérézés reálisabb, ösztönzőbb kialakítására. A tervszerű programozás, az anyagnormák helyes irányítása, az új technológiák kidolgozása és bevezetése és a szigorú takarékoskodás mind-mind segítségére lehet a szövethozott dolgozóinak ahhoz, hogy tervüket teljesíthessék.

A munkát megkönnyíti majd az új gépek üzembe helyezése, a Bárka utcai telep liftjének felszerelése. A központi üzemben betonlapokkal rakják ki az udvart, ami lehetővé teszi a szabványos és a gépműhely közötti anyagmozgatás korszerűsítését. A nehezen kezelhető taligák helyébe kézikocsikat szereznek be.

Régi „hagyományos” gyárt-

mánya már alig lesz 1965-ben a ktsz-nek. Közéjük számít még az egyetlen festett kivitelt Ildikó-szekerény, a Felszabadulás nevű hálógarnitúra, a Szikra hálószoja, s a rugós szelvény. Viszont meg lehetőségek nagy számban adnak át a belkereskedelemben két- és három-tolójátos modern szekrényeket, Szeged elnevezésű dolgozó szobabútorokat, heverőket. A szövethozott 400 garnitúra variálható kisbútort is készít.

Kozmosz-53

Moszkva (TASZSZ).

Szombaton a Szovjetunióban föld körüli pályára felbocsátott a Kozmosz-53 jelzésű mesterséges holdat. A szputnyikon elhelyezett tudományos műszerek segítségével folytatják az 1962. március 16-án bejelentett űrkutatási programot.

A szputnyik keringési ideje 98,7 perc. Pályájának a Földtől legtovább eső pontja (apogéum) 1192 kilométer, a Földhöz legközelebb eső pontja (perigeum) 227 kilométer. A pálya síkjának az egyenlítő síkjával bezárt hajlásszöge 48,8 fok.

Az enyhesség nem jelenti a tél végét

A Meteorológiai Intézet központi előrejelző osztályán közölték: a délről jött enyhesség a Balkánra és a Kárpát-medencébe helyenként pusztán 12 fokos meleget hozott.

Az újabb enyhesség és a kíséretében érkezett langyos esők országsszerte olvasztják a havat.

A meteorológusok szerint a rendkívül enyhe, szinte tavaszi melegfront még korántsem jelenti a tél végét. A kompenzáció ugyanis — az időjárásban — kötelező szabály, amit népiesen úgy szoktak megfogalmazni, hogy a „kutya nem eszi meg a telet”.

Mindenképpen számítani kell arra, hogy a február valószínűleg hoz még kemény időket, „igazi telet”.

Ma lényegesen még nem változik az időjárás, tovább tart az enyhesség.

Folytatja tanácskozását a KGST ülészaka

Szombaton Prágában folytatta tanácskozását a Kölcsoni Gazdasági Segítség Tanácsának XIX. ülészaka.

Ugyancsak a csehszlovák fővárosban folytatja munkáját a KGST végrehajtó bizottságának XVI. ülészaka.

A kormányküldöttségek és a külföldi delegációk tiszteletére pénteken este a Prágai Nemzeti Színház operatársulata díszelőadás keretében mutatta be Smetana „Dalibor” című operáját. (MTI)